X. évfolyam. 12. szám. LÉVA, 1890 márczius 23.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.
Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
Három hóra . . . . 1 frt 25 kr.
Előfizetési pénzek postautalványnyal küldhetők.
Egyes számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.
Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr. kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr
A nyilttérben: minden négyhasábos garmond sor dija 15 kr.
Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetők tetemes dijkedvezményben részesülnek.

KÖZMÜVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utcza 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer, vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamácziókat a kiadóhivatalba: (Takarék- és Hitelintézeti épület) kérjük utasitani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Gazdasàgi kiállitás.

A bécsi cs. kir. gazdasági egyesület által — mint azt a nevezett egyesület kiadott szabályzatának első pontjában jelzi — Bécsben a folyó, 1890. évben általános gazdasági s erdészeti kiállitás rendeztetik, mely kiállitás f. é. május 15-étől október 15-ig, esetleg november első napjáig a Práterben emelkedő rotundában s annak közvetlen környékén tartatik meg.

Ezen kiállitásbani részvétel előmozditására alakult Magyarországban Budapesten, külön „magyarországi rendező bizottság," mely buzgón fáradozik azon, hogy hazánk gazdasági terményeivel méltóan legyen képviselve ezen kiállitáson és a mint a jelek mutatják, — mert számosan igyekeznek e kiállitáson résztvenni kiállitandó terményeikkel — fáradozását gazdag siker fogja koronázni.

S midőn a közérdekben e feletti örömünknek adunk kifejezést egyrészről, másrészről szomoruan érint bennünket azon tapasztalás, hogy vármegyénk gazdaközönsége részéről nem látunk oly buzgalmat kifejteni, milyent ezen kiállitási ügy saját jól felfogott érdekeink szempontjából megkiván, s milyent megragadni első sorban mi volnánk leginkább hivatva, kik a bécsi élelmezési körbe tartozunk, s annak hasznait s előnyeit magunk részére megszerezni, biztositani kedvező helyzettel birunk.

S habár a kiállitások hasznos voltát illetőleg eltérő nézetek vannak forgalomban s némelyek azoknak üdvös hatását és befolyását az általános jólét előmozditására nézve tagadják, s csak időt s munkaáldozatot követelő fényüzésnek tartják, — mindezeknek vitatásába ezuttal bocsátkozni nincs szándékunk — azt az egyet még is el kell ismerni mindenkinek, hogy a kiállitások mindenkor piaczot képeznek az emberi munka és forgalom gyümölcseinek értékesitésére, valamint ezek hazájának, eredetének feltalálására s megismerésére.

Ez pedig nem kicsinyelhető, sőt nagyon fontos eredmény, mely méltán megérdemli, hogy érette munkát s időt áldozzunk.

Napjainkban minden oldalról felhangzik a panasz, hogy termékeinknek nincsen kelete, nincsen piacza, hogy lanyha s olyan gyönge a forgalom, miszerint munkánk és forgalmunk produktumait éppen nem vagyunk képesek kéllőleg értékesiteni, s minden igyekezetünk, jobb létet teremteni, meddővé válik az uralkodó kereskedelmi stagnáczió folytán, hogy nincs munka, nincs kereset, nincs vállalkozás és ezek következtében a megélhetés napról-napra bizonytalanabbá válik.

Nos, ha ezek csak részben is valók, nem serkenthetnek-e arra mindnyájunkat, hogy igyekezzünk azon tényezők megszerzésére, meghonositására, melyek ezen bajoknak orvoslására s eltávolitására szolgálnak?!

Bizony igyekezzünk és ragadjunk meg minden alkalmat, mely arra szolgál s kilátást nyujt jólétünk előmenetelére s előmozditására.

Vármegyénk mezőgazdasági s erdészeti tekintetben azon kedvezőbb vidékek közé sorozandó, melyek saját szükségleteik fedezésén kivül másoknak is nyujthatnak megszerzett gyümölcseikből, még pedig nem megvetendő részt; s ha eddig nem volt annyira keresett vidékünk, mennyire azt saját érdekeink megkivánták volna, bizony ebben csak saját apáthiánkat okolhatjuk, melynél fogva elmulasztottunk minden alkalmat arra, hogy vidékünket, termékeinket a világgal kellőleg megismertessük.

Sajnos dolog volna, ha az éppen most ujból kinálkozó alkalmat, a bécsi általános gazdasági és erdészeti kiállitást, részvétlenségünk folytán ismét elhalasztónak annak megismertetésétől, hogy mit birunk, mivel bővelkedünk, s mit nyerhet nálunk és tőlünk azon világ, mely pénzzel bir, és mely képes megjutalmazni munkánkat s forgalmunkat!

S habár e részben — a menynyiben már a bejelentési időn tul vagyunk — már is mulasztást követtünk el azáltal, hogy tömegesen nem jelentkeztünk az időre: mégis kinálkozik annyi idő és tér, hogy az elmulasztást némileg helyreüthetjük.

Arról, hogy mikép és mit állitsunk ki: megkiséreljük a legközelebbi számban észrevételeinket megtenni.

Anakreon és az anakreoni költészet

(Cserei József.)

Nec, si quid olim lusit Anacreon
Delevit aetas.
Hor. 4. 9.

Ugy a bor, mint a szerelem mindig méltó tárgyai lesznek a legeredetibb költői tehetség lyrájának. Itt van nálunk Vörösmarty szellemdus dithyrambjával a „Fóti dallal;" Csokonai és Petőfiben pedig egész a mámorig vagyunk a bor affectált dicséretével.

A Dionysos-tisztelet bő anyagot nyujtott az anakreoni költészetnek az inspiratióra, Bacchos alakja mindig alkalmas tárgya a görög dalnak, mert jellemének vonásait az emberi természetből vették. A mit azonban szórványosan megengedünk, mint életczélt nem helyeselhetjük. Örökké a bort és szerelmet, Dionysost és Aphroditét emlegetni végre is négylábon járó gondolkodásra engednek következtetni. Bár ebbeli nyilatkozatait sem kell olyan erősen megszólnunk, mintha valami satyr-életet élt volna, épen ugy nem, mint a jelenkor költőinél sem, a kiknél a bor csak költészet: Vita verecunda est, musa iocosa mihi. Az anakreoni költészet hibája, hogy a vastag érzéki élveket szentesiti, mi által szellemes költészete közremüködik Görögország elhanyatlására. A tanok, melyek ilynemü müveiben elszórvák, embert ritkán boldogithatnak. Az anakreoni dalok bölcsészete épen az, a mit később az epikureisták hangoztattak: az ember egyszer él; a jövő bizonytalan, használjuk a jelent. Épen azért sohasem tarthat igényt arra, hogy iskoláinkban olvassák.[1]) Az élvvágy elvon a komoly munkától, megöli az érdeket az élet magasabb kérdései iránt. Ő sem akarja a törvényeket tanulni, nem a szónoklat müfogásait:

Inkább tanits meg inni, —
Inkább tanits imádni
Arany Aphrodite mellett.
Fejem öszbe van borulva.
Vizet ifju, s bort beléje!
Had1 mámorits el engem.
Hamar eltemettek ugy is,
S a ki holt, az mitse kér már.

A vig lakomákban van ő igazán otthon, mikor feje rózsával koszoruzott, illatokkal van kikenve, s lelke a zene kedves hangjainál örömében tombol, az élvek édes mámorába fullad. Ez az anakreoni menyország, a kedvcsapongás, és miért? mert:

A hogy a szekérkerék, oly
Sebesen forog le éltünk,
S hamuvá enyészve nyugszik
Már nem sokára testünk.
Minek a kövemre illat?
S a siromra öntözitek?
Eleven magamra költsed
A kenőcsöt és a rózsát, —
Mielőtt az alvilágba
A halotti tánezra szállok,
Had' oszoljon, adta gondja!

Ez az élvezet költészete, mely könnyen megalkuszik a viszonyokkal. Azért csak a mára gondol, a jövő ki tudja, mit hoz.

A fekete föld iszik, fák
Viszont a földet iszszák.
A léget issza tenger,
A nap viszont a tengert,
A hold viszont a napfényt:
Mit bántotok barátim,
Ha én is inni vágyok?

Bort kér, hogy ihassék egyhuzamban, mert a meleg halálra tikkasztja. Koszorut kér a fejére, hogy a hőség ellen óvja:

[1]) A debreczeni főiskolában 1843-ban duzzadó szabadelvüségből Anakreont forditották, hiszszük csak válogatva.

TÁRCZA.

Lesz pénz fiuk!

Nagytiszteletü T. A. professzor ur olyan kordába tartotta a diákságot, hogy mikor csak a nevét hallották, még akkor sem mertek pisszenni a nebulók.

Pedig nem is lehet mondani, hogy a nagytiszteletü ur nagyon sokat igénybe vette volna a nádpálczát; elég volt, ha kieresztette erős hangját. Ez az üres hordóból hangzó, dörgő szózat fölért minden büntetéssel. Félt attól a diák, mint az ördög a szent zsolozsmától.

Az összes diákság közt legjobban féltek a benlakók. Ezekhez nemcsak a leczketudás meg a jó magaviselet végett volt köze a nagytiszteletü urnak, hanem az általuk leénekelt temetési jövedelmek a nagytiszteletü ur által kezeltetvén, valahányszor valamelyik diák kikapta a gázsit, ugy összevissza számoltatta, hogy ijedtében azt se tudta; fiu-e vagy lány?

Előleget kérni? Az meg már olyan veszedelem volt, hogy inkább elkoplalt a diák hét számra, minthogy ilyen dolog iránt a kérést megkoczkáztatni merte volna.

Egyszer a fiukat megszállta a mulatási vágy.

A vágyban ugyan nem ritkán szenvedtek hiányt, hanem hiányzott a világot mozgató főeszköz, a penz.

Bizony jó lélekkel el lehet mondani, hogy még csillagvizsgáló nagyitó üveggel se lehetett volna a diákszobában fölfedezni egy árva piczulát, s Kolumbus kisebb munkába fogott, mikor egy világrészt akart fölfedezni, mint az, aki ebben a helyiségben pénz után kutatott.

Nem csoda tehát, hogy minden fiunak tátva maradt a szája, mikor Tóth Sándor elkiáltotta magát: „Lesz pénz fiuk!"

Majdnem hideg vizért szaladtak, hogy helyrelocsolják a kizökkent eszét, de ismervén Sándor koma zseniálitását, türelmesen lesték a mentő eszme varázsigéjét.

— Honnan lesz pénz?

— Hát a nagytiszteletü urtól!

No már erre még jobban elszörnyüködtek s valósággal azt hivék, hogy Sándornak kiesett egyik kereke. Pedig dehogy esett. Felkapott egy nagy, tarka zsebkendőt s azzal szaladt egyenesen a nagytiszteletü ur háza felé, a mely nem messze esett a kollegiumtól.

Mikor aztán odaért, rányomta a tarka kendőt a képére s olyan szánalmas ábrázattal lépett be, hogy a kinpadra feszitett ember arcza valóságos mosolygó kép volt hozzá.

A nagytiszteletü ur éppen valami nagy bölcsészeti kérdésbe volt belebonyolódva, mert olyan elmerengve sétált az ambitus alatt, hogy se nem látott, se nem hallott. Egyszer aztán mégis figyelmes lett, mert olyan hangok ütek meg fülét, mintha valami veszedelembe esett jószág nyöszörögne körülötte.

— Mi baj, amicze?

— Jaj, kérem alássan, nagytiszteletü uram, roppant nagy a bajom. Már egész éjszaka nem tudtam aludni a fogam miatt, s nem vagyok képes egy betüt is tanulni, annyira gyötör a fájdalom.

— Mért nem tesz rá, amicze, egy kis sóspálinkát?

— Nem ér annak már az semmit. Azért jöttem el nagytiszteletü urhoz, hogy ne sajnálna egy huszast adni, hogy kihuzathatnám a fogamat a borbélylyal.

— Sohse költsön ott amice. Éppen kapóra jött, mert mindjárt itt lesz a borbélyom, majd kirántatom én azt ingyen. Ne fizessen szegény diák ilyen csekélységért.

Erre a szóra olyan érzés fogta el Sándort, mintha a pokol kapujából nézte volna az emésztő tüzet, de nem volt mit tenni, szépen leült és várt keservesen.

Nem sokáig kelle várnia, mert egyszer csak nagy hajlongások között belépett a borbély.

Köszönés után azt mondja a nagytiszteletü ur: Jó, hogy már jön a princzipális ur, mert itt van egy beteg. Huzza ki a rossz fogát.

— Kérem alássan, nagytiszteletü ur, egészen kiállt a fogamból a fájás.

— Az mindegy, amicze. Ilyenkor ugy szokott az lenni, de ha hazaér ujra előfogja.

— Ki kell azt most rántani.

— De tessék elhinni, hogy nem fáj már egy csöppet se.

— Ne okoskodjék, hanem üljön le! Mordult rá a nagytiszteletü ur.

Sándor leült, elmondott magában vagy három miatyánkot, a bordély pedig belecsimpaszkodott a legnagyobb zápfogába, s recses, kinn volt a fog.

A diákság nagyban várta a zseniális társat, aki midön belépett közéjük, riadalom fogadta.

— No, hol a pénz?

Sándor odavágta a zápfogat az asztalra s azt mondta: Itt van, mulassatok rajta!

Mulatnak még ma is, ha eszükbe jut.

Dr. Madarassy Jenő.

Egymagamban . . .

Egymagamban bujdosom a világon,
Nem tart velem az én kedves virágom.
Jól is teszi! . . tövis van az útamon,
Jobb annál más karjában a nyugalom.

Sokat jártam . . Sajgó lábam elfáradt
De legfájóbb: szivemben a bubánat.
A vérző seb orvosságtól beheged . . .
Nincsen ír, mely meggyógyitná szivemet!

Hull a zápor, dörög az ég, zug a szél . . .
Én ellenem minden — minden harczra kél.
Ejh! mit bánom! . . Szakadjon rám a világ
Hisz szivemnek nyugtot csak is a sir ád.

Magyar Sándor.

Mókus.

— Irta: **Kersék János.** —

III.

Mikor Berczi urfi befordult a saját portájukra, az édes anyja már várta öt. A nagy asszony türelmetlenkedni kezdett. Berczi lassan lépdegélt. Anyját, ki a tornáczon állt, melynek menyezetén a tavalyi buzakoszoru függött, csak akkor vette észre,

De szivem, miképen oltsam
A szerelmi égedelmet? —
Valahányszor Bacchos eljön
A gondok elnyugosznak
S magamat Kroesusnak érzem,
Daloló kedv száll szivembe;
Koszorusan heverészek
S a világra fittyet hányok.
Elegyitsd a bort! ihatnám.
Ide gyermek azt a kancsót!
Százszorta jobb elázva
Heverészni, mint halottan.

Ezen Anakreonteionok ellenében a mesternek saját nézetét tolmácsolja a 63. töredék, és a költő józan okossága mellett tanuskodik, a melyet utánzói elhagyva, végletekig mentek a bor dicsöitésében.

Fiu, tedd föl azt a kancsót:
Igyam egyet egyhuzamban!
De a vizből önts be tiz részt
S ötöt adj a tiszta borból,
Hogy a mámor el ne kapjon,
Hanem okkal iddogáljak.

(Folyt. köv.)

Barsmegye közig. bizottságának ülese.

A folyó hó 12-én tartott közigazgatási bizottsági ülésben, a vármegye törvényhatósága által közvetitett közigazgatási ágak állapotáról az alispán által beterjesztett havi jelentés szerint, folyó év február hóban a megyei pénztárba befolyt a közmunka váltságból 369 frt 20 kr, — katona beszállásolási pótadóból 46 frt 97 kr, betegápolási pótadóból 124 frt 65 kr.

A vármegye némely községeiben bejelentett inségre nézve bejelenti az alispán, hogy az inségügyi bizottság a népesség megélhetési viszonyainak megállapitása czéljából az egyes községek képviselőtestületeit meghallgatván, a nyert adatok alapján a nagyméltóságu belügyminiszteriumhoz a törvényhatóság 10,000 frt erejéig vetőmag kölcsönért folyamodott; — azonban örömmel konstatálja az alispán, hogy az éhinség veszélye minden következmények nélkül elmult, s a vetőmagszükséglet elnyerése iránti igény is a minimumra szállott alá.

A vetőmagkölcsön megszerzését és elosztását is az inségügyi bizottság eszközli, de a hatóságok ezen bizottságok munkálatát támogatásukban részesitik. — Kölcsön elnyerése czéljából jelentkeztek: — Aha község 56 m. m. árpáért 9 frtjával 504 frt. Rohozsnicza község 39.5. m. m. árpáért 9 frtjával 355 frt 50 kr, Ebedecz község 46 mm. árpáért 9 frtjával 414 frt.

A vármegye jótékonysági alapja 12 frt, erejéig vétetett igénybe özv. Svanda Józsefné vak koldusasszony részére.

A száj- és körömfájás ujabb esetei bejelentettek: Zsarnóczáról, Gr.-Szt.-Györgyről, Ó-Körmöcskéről és Ohajról. — Ezen járvány megszünt és a zár feloldatott: Léván, Felsö-Apáthiban, Nyevolnón, Ihrácson, Jasztrabán, Lutillán és Kovácsiban.

A pénzügyigazgató jelentése szerint folyó év február havában egyenes adókban befolyt 56578 frt 31½ kr, hadmentességi dijban 425 frt 90 kr.

A kir. tanfelügyelö kijelenti, hogy február hóban 22 iskolát látogatott meg a verebélyi rom. kath. esperesi kerületben. — A tanfelügyelő kifogásolhatónak jelzi a verebély rom. kath. iskolánál a 3-ik tantermet szük és nedves voltánál fogva, — és a kisdedóvodát, minthogy a bejáró kisdedek (100) nagy számu arányához képest szük s az óvónőnek abban a legszükségesebb lakosztályról sincs gondoskodva.

A tantermek felszerelését és berendezését illetöleg bejelenti, hogy az valamennyi, általa ez alkalommal meglátogatott iskolánál nagyon hiányos, s igy legtöbb iskolában a magyar fali olvasótábla és egykét térkép taneszközökből áll a felszerelés, — a magyar beszéd- és értelemgyakorlathoz és a természettan és természetrajz tanitásához szükséges szemléltető teljes képgyüjtemény pedig hiányzik.

A meglátogatott iskolák egyes osztályaiban az olvasás, irás és számolás — a melleki és nagymányai rom. kath. iskolákat kivéve — dicsérettel tanittatott; — kiemeli a tanfelügyelő, hogy a magyar nyelv — a 14 tótajku község iskolái közül a hulli, gyékényesi, és rendvei rom. kath. iskolában, valamint a nagymányai felső (III.—VI.) osztályaiban egyszerü forditási gyakorlatok alapján tanittatik, keveset, és minden értelem nélkül, — a melleki iskolában és a nagy-mányai r. k. iskola I-sö osztályában pedig egyátalában semmit sem tanulnak a gyermekek. — Ezen jelzett iskolákban müködő tanitók valamennyien jól beszélnek magyarul, de oktatásuk nincs a beszéd- és értelemgyakorlatokkal kapcsolatba hozva.

A többi: nagy-lóthi, óhaji, szencsei, bellegi, valkházi, verebélyi, alsó-györödi és végre a füssi r. k. iskolák az illető tanitók különös dicséretére mind tiszta magyar tannyelvüek, s ezen iskolák tanitói közül különösen kiemeli Burza Mihály füssi r. k. tanitót, ki a magyar beszédet iskolájában hivatásszerüleg ápolja, azt a tanterv keretén belül, fáradságot nem ismerő buzgalommal igyekszik tót ajku kisded növendékeinek lelkébe vésni, s hogy e nehéz, de szép feladatát eddig is mily sikerrel oldotta meg, bizonyitja az, hogy az iskola ma már kizárólag magyar tannyelvü.

Igy végzi jelentését: „Azért, midön ezen esperesi kerületben a tanügy terén mondhatni kiválóan szép haladás miatt legnagyobb elismerésemnek adok kifejezést, különösen kiemelem főtisztelendő Pristyák Neit verebélyi esperes, egyházi tanfelügyelő, és Kovács, füssi plebános urakat, kik saját hatáskörükben ez idegen ajku lakta népvidéken a valláserkölcsi alapon nyugvó magyar nemzeti népnevelésnek fejlesztésén legfőbb erejökkel, teljes odaadással munkálkodnak."

A vármegyei főorvosok jelentései szerint a közegészségi állapot kedvezötlen volt, — a légzőszervek hurutlobos bántalmai forditak elö az influenzán kivül, mely azonban február hó közepe táján szünni kezdett és a hónap végével már csak szórványos esetek merültek fel. — r. t.

Budapest, 1890. márcz. 21-én.

— A márcziusi napok, az uj miniszterium, a bemutatás, a franczia kormányválság, a vaskanczellár bukása, a valuta kérdés rendezése. —

Hazánkra nézve mindig kiváló jelentőséggel birtak a márcziusi napok. Az ezernyolczszáznegyvennyolczadiki márczius örök emlékü a magyar nemzet történelmében, márczius 15-ike mindig nemzeti ünnep lesz, mig egy magyar lesz a hazában. A szabadság, egyenlőség, testvériség szikrája e napon vetett lobbot. A következő márczius már vérben és lángok között találta az ősi földet. Deák Ferencz márcziusban irta a jeget-törö husvéti czikket, melynek a kibékülés volt az eredménye.

De hagyjuk a multat. Tisza Kálmán márcziusban ragadta magához a kormány gyeplöjét és most ismét márcziusban lépett le a politika szekerének bakjáról. A tavaszt hirdető asztronomusok bizonyára nem tudták, hogy mire a tavasz elhozza a maga rügyet fakasztó langyos napsugarát, a politika érájában is változás fog beállani. A hivatalos közlöny vasárnapi száma hozta a királyi kéziratokat, melyekkel Tisza felmentetett és az uj kormány tagjai kineveztettek. A régi kormány tagjai, Telekit kivéve, mindnyájan beléptek az uj miniszteriumba, Szapáry tárczát cserélt, s a miniszterelnöki teendök mellett a belügyi tárczát is ellátja. Földmivelésügyi miniszter, mint már multkor is jeleztem, Bethlen András gróf lett, kit az erdélyiek tüntető örömmel fogadtak. A kormánypárt állitása szerint nem elvi, csak személy-változás forog fenn és az a párt, mely Tisza háta mögött állott, a melynek most ő az első közlegénye, ép oly szolidáris viszonyban áll a mostani kormánynyal, mint állt ő vele és ép oly erösen fog tömörülni mellette.

Az uj miniszterium hétfön mutatta be magát az országgyülés mindkét házában. Az ellenzék azonban, minthogy Szapáry elfogadta Tisza programmját, az uj kormánynyal szemben is ellenzék marad. A szélsöbal pedig épen felzudult azon, midön Szapáry kijelentette, hogy a honossági törvényre vonatkozólag a kormány semminemü reviziót nem szándékozik benyujtani.

Ma már a régi kerékvágásban halad minden. Tisza ott ül a többi képviselök között és az országgyülés tovább folytatja teendöit, mintha mi sem történt volna. Csak Polónyi lélekzik kissé szabadabban. A hazai ipart támogató pénzintézetekre vonatkozó törvényjavaslatot is letárgyalták és a ház azt csekély módositásokkal pártkülönbség nélkül elfogadta.

És feltünö, hogy ebben a mozgalmas világban, mikor Európa békéjének egyensulya ide-oda libeg, hazánkon kivül még két más helyen állott be kormányválság. Csak a nemrégiben hire járt, hogy Crispi az olasz miniszterelnök le akar köszönni. Azonban e hir nem bizonyult valónak, mert Crispi még ma is a kormány feje. De csakhamar valónak bizonyult a franczia kormányválság. Tirard megbukott vámpolitikájával és ma már Freycinet bizatott meg az uj kormány alakitásával. Alig egy év alatt ez már a harmadik franczia miniszterium, mig nálunk tizenöt hosszu év jelzi a Tisza-éra virágzását. Azonban a helyzet megitélésénél figyelembe kell vennünk a viszonyokat. A franczia miniszterelnöknek nem áll a háta mögött egy erös párt, mint valami falanksz, hanem számolnia kell az annyi-féle párt minden árnyalatával, hogy biztositani tudja magának a többséget. Igen könnyen megeshetik, hogy valamely kétértelmü kérdésnél egy töredék az ellenzékkel szavaz és nem tudja összehozni a többséget. Minden esetre sokkal könnyebb volt e tekintetben Tisza helyzete.

De a mi legváratlanabb volt, a mely mintegy villámcsapás sujtott le Európa közepére, az a vaskanczellár bukása. Bismarck konzernativ politikájának hátrálni kell a német császár szocziális programmja elött. Az eseménynek roppant nagy fontossága van Európa viszonyainak alakulására nézve. A vaskanczellár bukásával az egészséges demokráczia következik. A Bismarck által alapitott konzernativ pólyákból a fiatal német császár tettereje folytán kezd kibontakozni a császárság, és a roppant katonai erök egyensulya kiesett a vaskanczellár markából. Ö, ki czentruma volt a modern állam fejlödésnek, ki eddig a politikai pálya legtetején állott, most a bukás minden jelenségeivel vonul vissza. Utódjául Caprivi tábornokot emlegetik. De a külügyeket tekintve Bismarck bukása semmi változást sem fog előidézni és a német lapok alaptalannak nyilvánitják azt az aggodalmat, hogy már most Németország Oroszországhoz fog közeledni, vagy hogy tartani kellene a béke megzavarásától.

Ránk nézve sokkal érdekesebb az-hogy az összes lapok arról tesznek jelentést, hogy Weckerle és Dunajewszki pénzügyminiszterek már elöbbre haladtak a valutarendezés tárgyában. Eleinte ugy volt tervezve, hogy összehivnak egy közös osztrákmagyar valuta szaktanácskozmányt, de most az enquéte külön-külön fog megtartatni s üléseit már májusban megfogja kezdeni. Valószinü, hogy értékegységül a frankot fogják elfogadni, minthogy a rajnai érték kissé nehézkes. És igy öregeink még megérhetik azt az időt, hogy ujra váltóban fogunk beszélni, mint negyvennyolcz előtt. Az igazat megvallva kissé bántja a fülünket a hangzatos osztrák érték, akkor már inkább régi magyar szokás szerint irhatnák, hogy pengöben.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Márczius 15-ike Ujbányán.** Ujbánya város közönsége, mint más években, ugy az idén is, nagy fénynyel ülte meg a függetlenségi eszmék proklamálásának évfordulóját, márcz. 15-ét. Délután félháromkor három taraczk-lövés jelezte az ünnepély kezdetét. Az impozáns számban megjelent közönség 3 órakor indult Pusztelnyik Frigyes, a hősi halállal kimult honvédezre-

---

mikor már közvetlenül előtte állt. Hirtelen felemelte fejét s köszöntötte a nagy asszonyt.

— Már vártalak. — Szólt ez.

— Engem? Hiszen tudhattad, hogy megjövök.

Berczi az óráját nézte s aztán hozzátette:

— Csakugyan.

— Már fel van teritve a vacsorára.

Berczi urfi azt gondolta magában, hogy kell is neki a vacsora. Jobb volna bizony, ha lefeküdnék és sohasem kelne fel, soha. Hanem azért csak bement a nagyasszonynyal az ebédlöbe és elfoglalta szokásos helyét.

És hagyta beszélni a nagy asszonyt, ki mindenféléről kérdezösködött. Tüzetes értesitést akart magának szerezni a béresekről, a marhákról. Megkérdezte, hogy milyen a széna, hogy jól rakják-e a béresek a kazlakat? Megkérdezte, hogy látta-e a tavaszi vetéseket? Hogy mit gondol az öszi felöl. Ő csak hallgatta. Hallgatott és evett mindenből, a mit elébe tettek egykedvüen s a nélkül, hogy valami megjegyezni valója lett volna.

A nagyasszony látta. Azt gondolta, hogy el van fáradva, mert hisz a határból jön. De azt nem látta, hogy a fiának ma olyan álmatag tekintete van. Azt nem vette észre, hogy semmire sem felel. Mindent az eltörödésnek tulajdonitott. Hanem a nagyasszony bőven eltartotta szóval. Figyelme mindenre kiterjedt.

A homály aláereszkedni kezdett. Mikor elvégezték a vacsorát, — mely a nagyasszony szokása szerint mindig korán volt elövigyázati szempontból, nehogy tele gyomorral menjenek aludni, — a szoba már homályos volt. A tárgyak képei lassankint a feketeségre mázolódtak el. És a terem csöndes volt.

Berczi urfi felkelt az asztaltól, fogta a székét, oda tette az ablak mellé és kinézett. A hold épen most dugta ki szalmasárga fejét a sötétzöld fenyvesek közül és sugaraival elárasztotta Berczi arczát. A nagyasszony szintén az ablakhoz ült. És mindaketten hallgattak. Hej pedig ha Berczi urfi beszélni akart volna, de sokat tudott volna mondani! Csak hogy nem szólt. Pedig tele volt a szive a kicsordulásig.

Némán nézett maga elé. Tekintetének nem volt határozott iránya. Bántotta öt a fény. Visszafordult és a sötétbe nézett. Képzelete különféle jeleneteket teremtett számára. A szegletből lilaszin, majd rózsás fényt látott kisugárzani. Apró, szárnyas kis manók kukucskáltak ki belöle szamárfüleket mutogatva Berczi urfinak. Majd összecsapódott a fény. Sötétség lett.

Aztán a sötétből ezüstös fényben egy homályos alakot látott kibontakozni. A kép mindig élénkebb lett. Már tisztán látta a karcsu, könnyü alakot. Már látta fürteinek selymét. Már érezte annak illatát, melyben sok ibolya és gyöngyvirág, meg pázsitfü van. Már látta az arczát, azt a jóságos ajkat, mely annyit hangoztatja, hogy gyülöli.

Ráismert. Egyszerre felrezzent. Az alak eltünt. A fény elmosódott. Sötét lett. O kinyitotta szemeit. Szundikált. Hát még álmában sem hagyja az a kép? Mit vétett ő neki, hogy ennyire gyülöli? Semmit. Épen semmit.

A nagyasszony észrevette.

— Almos vagy? Kérdezte.

— Nem, épenséggel nem. Csak a homály okozta. Még az istálókba is ki kell néznem. Azok a kocsisok mindig olyan rendetlenek. A szerszámokat bizonyosan megint elfelejtették megtisztitani. Az ökröknek sem adtak multkor elég vizet. Lusták hordani. Pedig a kut sincs egy óra járásnyira.

Fogta kalapját és kiment. A feje tele volt. A grimaszokat mutogató kis manókat egyre látta. Elnézett az istállókba. A kocsisok már megitattak. Az udvaron a szolgálok feleselgettek vihogva a béresekkel. Mikor elment közöttük, elhallgattak. Megnézett mindent. És nem szólt semmire semmit. Miatta most tehettek volna akármit akárhogy, nem látott, nem hallott semmit.

A falu nyugalomra készült. Az öreg robotos megkonditotta a nagy harangot estimára. Holnap vasárnap lesz. Tehát ma nagy harangot kell meghuzni. Holnap pihen a munka. A béresek még ma akarnak tisztába hozni mindent, hogy holnap aztán mindennel készen legyenek. Mert szokása volt a népségnek, hogy rendesen eljárt az Isten házába.

Elnézett mindenhova. Azután bement. A nagyasszeny még mindig ott ült az előbbi helyén. Nem akart kiülni a tornáczra, mert idegeinek hüvös volt a májusi éjszaka. Ő is elfoglalta székét, melyen az előbb ült, melyet csak azért hagyott el, hogy anyja kérdéseitől megmeneküljön, szerette, ha senki sem háborgatja öt gondolataiban; szerette volna, ha egyedül lehetett volna a világon. Leült és ismét gondolkozott.

A nagyasszony unatkozott. Azt is mondta, hogy már álmos. A szobaleánynyal meggyujtatta a gyertyáját. Berczi urfi jó éjt kivánt neki és megcsókolta a kezét, mint jónevelésü fiuhoz illik. A nagyasszony aludni tért.

Berczi egyedül maradt gondolataival. Sok mindenféle kavargott agyában. Nem ment aludni, mert ugy is tudta, hogy nem jö szemére álom. A gyertyát se gyujtotta meg, mert nem akart világosságot. Sötétben volt. Jól esett neki, hogy nem látja senki. Szabadon gondolkozhatott. Nem kellett attól tartania, hogy a vizsga szemek arczáról olvassák le gondolatait.

Hiszen minden jó volna, csak ö is rendben volna már a szivével és agyával. Annyi bizonyos, hogy igy nem tarthat sokáig. Mert meg van rontva egészen testében és lelkében. Semmi dolga sem sikerül ugy, mint ő akarná. És egyáltalában nem tud dolgozni. Ha igy tart ez még egy darabig, megöli öt a beteges gondolkozás.

És ki ennek az oka? Ő, egyedül ö.

— Nem, nem. Ennek nem szabad igy tartania. — Kiáltott fel hangosan.

Izgatottan kelt fel és járkált a szobában. Aztán megint leült és hallgatott. A szoba csendes volt. Az a rémitö csend különös benyomást tett a fülére, mely egyhangu tompa csengetyüszóhoz hasonló zajt hallott folytonosan.

Mintha beteg lett volna. Pedig egészséges volt, mint a makk.

A nap másnap csak oly ragyogóan kelt, mint máskor. Az ég tiszta volt. Azurkékjén egy darabka felhö rongya sem volt látható. Az udvart tisztára söpörték a szolgák. A nyárfák levelein és a füvön csillogott a harmat. Az üde, reggeli szellö vidoran bujkált a bokrok között. A rózsák épen fakadóban voltak. A gyöngyvirág az már rázta apró, fehér csengetyüjét. A béresek az istállók elött ácsorogtak és pipáztak. Az ökrök pedig jámboran kérödztek odabenn a szalmára heveredve, melyet tegnap este ágyaztak alájuk.

Berczi urfi haloványan kelt fel. Sápadt arczán meglátszott a nyugtalan éji álom. Valóban ugy nézett ki, mintha beteg lett volna. Járása is olyan vontatott lett Szomoru, merengö volt. Pedig határozottan feltette magában, hogy sorsának más fordulatot fog adni. De mikor vannak állapotok, mikor nem ura magának az ember.

des sirjához. Itt dr. Málasi János ügyvéd mondott emlékbeszédet és a helybeli dalárda hazafias dalokat énekelt. Este a kaszinóban hangverseny volt, kar- és magánénekkel, szavalattal, felolvasással és zongorajátékkal. A hangversenyen Kraft Károly, Orosz Pál, Kaldrovits Jolán, dr. Balbach Béláné, Rizner Janka és Malvin müködtek közre, mindannyian szép sikerrel és a hallgatóság tapsviharától kisérve. A rendezés Rizner Ede helybeli karmester megyeszerte ismert zenei talentumáról tett bizonyságot. A hangversenyt közvacsora, ezt pedig táncz követte.

— **A „lévai takarékpénztár“** f. hó 16-án tartotta meg évi közgyülését. — E részvénytársaság XXIV. évi müködése alatt vagyonában folyton izmosodva a legszélesebb körben gyakorolja a jótékonyság áldásait. — Az intézet alaptőkéje 31.500 frtot tesz ki, még tartaléktőkéje — az ujabb kivánalmak s erélyes kormányzat alapján gyarapodva, már is meghaladja a 60,000 frtot. Mult évi bevétel- s kiadási forgalma 2.968,792 frt 66 kr. volt. Nyeresége 17,269 frt 56 kr, melyből részvényenként 14 frtot, jótékony czélra pedig alapszabályai értelmében 1899 frt 59 krt. ad.

— **Ákossy István**, lévai földbirtokos és városi t. tanácsnok e hó 19-én, életének 73-ik évében elhunyt. A boldogult egész életén át a kitartó munka embere volt s halálát gyászoló özvegyén, gyermekein s a rokonságon kivül a polgárság is széles körben őszintén fájlalja. — Béke porain!

— **A „lévai takarék- és hitelintézet“** évi közgyülését f. hó 18-án tartotta meg. Ezen intézet is XVII. évi üzletévét örvendetes gyarapodással zárta le; ez idő szerint 100,000 frt alap s 30,000 frtot meghaladó tartaléktőkével rendelkezik. Mult évi bevételi forgalma volt a társulatnak: 1.149,298 frt 75 kr. Mult évi nyeresége 21,359 frt 33 kr, melyből dividendaként 12 frtot, jótékony czélra pedig alapszabályai értelmében 552 frt 92 krt ad.

— **Hetényi Károly** ügyvéd e hó 18-án Verebélyen a 102. sz. házban irodát nyitott.

— **Az adózó polgárság** figyelmébe ajánljuk a törvény amaz intézkedését, hogy aki april 15-éig mult évi adóhátralékát be nem fizeti, az a május hóban szokásos összeirásnál kihagyatik az orsz. képviselőt választók névjegyzékéből és azáltal polgári jogától elesik. Most még idejekorán figyelmeztetjük az illetőket, hogy ezen polgári joguk fenntartása czéljából esetleges adóhátralékukat egyenlitsék ki.

— **Az ujbányai népbank** folyó hó 16-án, tartotta évi rendes közgyülését. Ez alkalommal az intézeti alapszabályok módositása is napirenden volt. A közgyülésen lapunk szerkesztője is megjelent és szakavatott felszólalásaival nagyban hozzájárult az eszmék tisztázásához. Ebbeli közremüködéseért az elnöklő aligazgató, a részvényesek helyeslése mellett, mondott köszönetet. Vezérigazgatónak ujolag Gajdosik Ráfael ujbányai polgármester, aligazgatónak Volánszky Ferencz rendőrkapitány választatott meg.

Oh mivé, mivé tették ötet? Megölték, megbénitottak az ő erejét, életkedvét. Olyan lett, mint egy halott, kit eltemettek.

Berczi agya nagyon fel volt izgatva. Nem tudott helyesen itélni. Fájt a feje és a világot tartotta annak okozójának. Hanem azért egyre azt hajtotta, hogy nem adja meg magát.

Nem tudott mit csinálni. Nem volt semmi dolga. Hiszen ugy sem tudott volna dolgozni. Csak sétált a kertben. Azután a nagyasszonynyal megreggelizett, ki igen korán szeretett kelni. A reggeli után pedig elögyelgett a kertben.

Elhatározta, hogy a délelőttet azzal tölti el, hogy elmegy a templomba. Már ugy is régen volt. Körülbelül két hónapja.

Csak igen kevesen voltak még, mikor oda belépett. Az apjának, ki az egyház kegyura is volt, közel a tiszteletes szószékéhez állott a padja. Olyan családi pad volt az. Odajárt a szépapja, a nagyanyja, az apja, odaült most ő is. A régi zsoltáros könyv még mindig ott volt a pad fiókjában. Kivette. Aztán kikereste benne az éneket, mely jelezve volt és ott felütötte.

Aztán maga elé nézett hosszan. Nem volt a templomban semmi kép, mint általában a protestáns magyar templomokban. Csak nézte a falakat, a puszta, üres, fehér semmiséget. De ő ott is csak egy arczot látott. Ott is egy gyönyörü szempár üldözte haragos tekintetével. Onnan is azt a hangot hallotta, mely nem tud egyebet mondani, mint azt, hogy gyülölöm.

De azért gondolatainak nem adott más irányt.

(Folyt. köv.)

— **A tavasz kezdete.** E hó 19-én volt József napja, a melytől a nagyközönség s a nép a tavaszt rendesen datálja. Hivatalosan, a kalendárium-csinálók szerint azonban csak 20-án délután 4 óra 57 perczkor kezdődött. E napon volt a tavaszi napéjegyenlőség. Ez idei tavaszunk első napja nem köszöntött be derült képpel; a csipős, nedves szél egész napon át felhőket kavart felettünk, melyek egy perczre sem engedték előbukkani a tavaszi napsugárt.

— **Szinházi müsor.** Ma szinrekerül, d. u. 4 órakor, — mérsékelt helyárakkal: „A falu rossza.“ Népszinmü 3 felv. Irta: Tóth Ede. Esti 8 órakor, — rendes helyárakkal: „A tót leány.“ Népszinmü 3 felv. Irta: Almási Tihamér. Hétfőn, „A házasság politikája.“ Vigjáték 1 felv. Irta: Sulyovszki. „Egy kis vihar.“ Vigjáték 1 felv. Irta: Dreyfus Alfréd. „Fipsz, a hires nőszabó.“ Bohózat 1 felv. Irta: Kotzebue. Kedden, d. u. 4 órakor — mérsékelt helyárakkal: „Szökött katona.“ Népszinmü 3 szakaszban. Irta: Szigligeti. Esti 8 órakor, — rendes helyárakkal: „Felnő Klári“ Népszinmü 3 felv. Irta: Rátkai. Szerdán, „A Suhancz.“ Operette 3 felv. Irta: Konti József. Csütörtökön, „Ideges nők.“ Vigjáték 3 felv. francziából forditotta: Paulay. Pénteken, mérsékelt helyárakkal: „Lumpáczius Vagabundus, és a három jó madár.“ Bohózat 3 szakaszban. Irta: Nestory. Szombaton, utolsó előtti előadásul: „Czigánybáró.“ Operette 3 felv. Irta: Strausz.

— **Bismarck lemondása.** Nemcsak Németország, hanem az egész Európa politikai köreit és sajtóját jelenleg Bismark visszavonulása foglalkoztatja, a ki e hó 18-án összes hivatalairól lemondott. A lemondás okául a német lapok azon élesebb nézeteltéréseket mondják, a melyek az utolsó időben felmerültek a császár és kancellárja között.

— **A szinházból.** A körünkben müködő szintársulat utolsó hetét tölti Léván, a mennyiben virágvasárnapkor — mint a szinészek ujév napján — minden szerződés lejár, s a nagy héten ki-ki uj állomáshelyére, — más igazgatóhoz siet. — Felhivjuk ezen körülményre szinházlátogató közönségünk figyelmét, annyival is inkább, mert ugy szinészeink, mint a gondos müsor — és előadások megérdemlik a legmelegebb pártfogást.

RÖVID HIREK. — **A király** több mint négy heti tartózkodás után e hó 16-án távozott el Budapestről. — **A láz ellenes szerekre nézve** a belügyminiszter azon rendeletet adta ki, hogy azokat ezentul csak orvosi rendelvények alapján árusitsák a gyógyszertárakban. — **A Teszéry-Deménffy-féle** ötszáz éves örökösödési perben április 13-án megy végbe a hajdan milliókat tevő, de most már csak egy pár ezer forintra olvadt vagyonnak felosztása. — **Az orleansi herczeget**, kit hetek óta fogva tart a franczia kormány, hir szerint még e napokban szabadon bocsátják. — **Nagy szélvihar** dühöngött e hó 18-án Esztergom táján, annyira, hogy a vonatok is elkésve értek a fővárosba. — **Az amerikai magyarok** e napokban kongresszust tartottak, melynek czélja az, hogy az ottani magyarok érdekeit képviselő s a magyar munkások gyermekeinek nevelését előmozditó egyletet alapitsanak.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

A vármegye ökrei. Panaszkodik a vármegyei kiadó sok teendője felett. — Bizony — tör ki belőle a keserüség — az ügyész, a számvevő és én; hárman vagyunk a vármegye ökrei. — Igaza van, tekintetes uram — szólt közbe hizelkedőleg az öreg hajdu — hanem a másik kettő még sem annyira, mint a tekintetes ur.

—

A csók kamatja. — Édes anyám! ugyan mennyi lehet egy csóknak a kamatja? — Kérdi ártatlanul a kis Vilma. — Béla egyet kölcsönzött tőlem s azt mondotta, hogy kamatostul adja vissza.

Szinészet Léván.

Vasárnap, márcz, 16-án, Berczik Árpádnak 3 felvonásos népszinmüvét, „A paraszt kisasszony“-t láttuk eléggé összevágó előadásban. Erdélyi Margit a milyen csinos parasztleány, éppen olyan kedves kisasszony volt s ugy az ő, mint Pénzes Bandi (Fátyol Gergely) játéka és dalai tetszettek a közönségnek. A dalok értékéből és zamatjából azonban sokat levont a vontatott s minden érzelmet nélkülöző zenekiséret, mely — mint valami német ária, — sablonszerü taktusban és élvezhetlenül baktatott a szép népdalok nyomában. Hiába! az már régi dolog, hogy csak a czigány tudja a mi népdalainkat az ő száraz fáján fülbemászóan elcsinálni. Elismerjük a zenekar ügyes technikáját az operettekben, de a népdalok nincsenek vérében. — Bérczi Endre Rezeda Marczele minden mozdulatában müvészi volt; Móori Sándor pedig Sánta Matyi szerepében remekelt. Veselényi, Veselényiné és Moóriné szintén ügyesen játszottak.

Hétfőn, marcz. 17-én, egy igen humoros és kedélyes német darab került szinre: Rozen Gyulának „Oh azok a férfiak“ czimü, négy felvonásos vigjátéka. A darab mindvégig lekötve tartotta a közönség élénk figyelmét. Az előadás egyike volt a legjobbaknak. A szereplők általában dicséretet érdemelnek a kiváló igyekezetért, melylyel a darabot sikeresen megoldották. Moóriné (Schraube, özvegy titkos tanácsosné) a kotnyeles asszonyt, kinek szerepe kicsiben hasonlit Pry Pál szerepéhez, pompásan alakitotta s folytonos derültségben tartotta a közönséget. Berényi Gizella Morland Francziskának kedves, naiv s neki való szerepében teljesen otthon érezte magát s olyan jól játszott, hogy nyilt jelentekben is sok tapsot aratott. Osztoztak a darab sikerében: Veselényiné, P. Vidor Hermin, Nagy Ida, Tóth Béla, Bérczy Endre, Veselényi és Dunai.

Kedden, márcz. 18-án, „Rip van Winkle“ regényes, nagy operette került szinre. A főbb szereplők ez alkalommal is dicséretet érdemelnek.

Szerdán, márcz. 19-én, Moser Gusztáv kitünő vigjátéka „A könyvtárnok“ adatott. A darab nem ismeretlen közönségünk előtt; adták azt Léván a szinészek, de adták mükedvelőink is. A jó humorban és érdekes félreértésekben bövelkedő vigjáték előadásán igen jól mulatott a jelenvolt szép számu közönség. A szereplők mind megállták helyüket. Dunai Árpád Róbertje kitünő volt, Móori Gibson, szabó szerepében bravuroskodott. Berényi Gizella (Edith) és Nagy Ida (Vebster Éva) élénken adták pajkos szerepeiket.

Csütörtökön, marcz. hó 20-án, „A mumus“ adatott másodszor. A ritka szép számu közönség nagy élvezettel hallgatta végig a jó vigjátékot, melyben különösen Berényi Gizella, Nagy Ida, Bérczy Endre játéka volt kifogástalan.

Pénteken, marcz. hó 21-én, „A peleskei nótárius“ zsufolásig megtöltötte a termet.

Szombaton, márcz. hó 22-én, Lecoq 3 felvonásos operetteje a „Nap és Hold“ adatott; erről a jövő számban.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL

Köszönet-nyilvánitás.

I.

A lévai takarékpénztár tekintetes igazgatósága az 1889-ik évi jótékony czélokra elöirányzott összegből a lévai önkéntes tüzoltóegyletnek is 100 frt azaz száz forintot juttatott, — mely összeg felvételét legmélyebb köszönetünk kifejezése mellett ezennel nyugtatom.

Léván, 1890. évi márcz. hó 20-án.

Ehrenfeld Mór,
pénztárnok.

II.

Elszámolás

a marcz. 15-iki ünnepélyről.

A marczius 15-iki ünnepélyt rendező bizottság az ünnepély czéljaira gyüjtött adományokról a következőkben számol el:

I. A bevétel a kibocsátott három gyüjtőiven 65 frt 50 kr.

II. A kiadások a következők:

100 darab fáklya 26 frt.
59 darab nagy felhivás 8 frt.
Mozsarazó, löpor 8 frt 70.
Mécsesek megtöltése 1 frt 45.
A szobor diszitése 5 frt.
A zenészek jutalma 10 frt.
Különfélék 1 frt 13. — Összesen 60 frt 28 kr.

Pénztári maradvány 5 frt 22 kr., mely összeg a rendező bizottság határozata folytán az emlékszobor koszorukkal való diszitésére forditandó.

Fogadják a hazafias adakozók és polgártársak a rendező bizottság hálás köszönetét, valamint a tüzoltó-egyesület, a képezdei dalárda, az ipartársulatok és a kath. legényegyesület az ünnepélyen való közremüködésükért.

Léva, 1890. marczius 20.

A rendező bizottság.

IV.

Schaumann Gyula Gyógyszerész Urnak, Stockerauban.

Az ön kipróbált és jónak bizonyult gyomorsója nagyszerü hatással bir. Sógorom, Tellmann Péter, polgári mészáros Fogarason Erdélyországban, 70 éves és 20 év óta szenved gyomorbajban, mely baja az utóbbi időben igen elmérgesedett és egy orvos sem tudott rajta segiteni, 14 nap óta, mióta ő az ön gyógyhatásu gyomorsójával él, az emésztés, az étvágy és az álom jelentkezett.

Isten áldja meg az ön kitünő gyomorsóját és az ön segitő kezét a szenvedő emberiség részére. En nem fogom elmulasztani az ön gyomorsóját minden embernek Fogarason melegen ajánlani, akik gyomorbajban szenvednek, továbbá kérek 6 dobozt Tellmann Péter polgári mészáros czimére, Fogarasra küldeni.

Maradok mély tisztelettel

Fogaras, 1882. május 20-án.

Max Tivadar
nyug. cs. és k. őrnagy.

Egyébiránt utalunk a mai lapunkban megjelent **„Gyomorsó Schaumann Gyulától“** czimü hirdetésre.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A **„Fatenyésztési-Lapok“** szerkesztője — Erschinger János — Lapunk utján tudatja a n. é. közönséggel, hogy az általa — Dr. Lucas Ede hirneves pomologus müve után átdolgozott „A vasuti töltések és lejtőinek befásitása“ czimü munka 30 kr. leszállitott áron kapható a szerzőnél Ujpesten. A könyv különösen sövény alakitásokkal és telepitésekkel foglalkozik bövebben, a miért mindenki hasznát veheti. A „Fatenyésztési-Lapok“ előfizetői dijtalanul kapják. Egyuttal felhivjuk t. olvasóink figyelmét a „Fatenyésztési-Lapokra“ ezen általánosan kedvelté vált szaklapra, mely a fatenyésztés, gyümölcsészet és kertészet köréből rendkivül fontos utmutatásokat nyujt, minél fokva az ezen ügyekkel foglalkozóknak jó tanácsadóul szolgál.

A lap megjelen havonkint kétszer és előfizetési ára évnegyedenkint 75 kr., mely összeg a kiadóhivatalba Ujpestre küldendő.

— **„Kis müvész“** czim alatt ifjusági zenelapot inditott meg Hoos János zenetanár az „Eredeti magyar Daltár“ országosan ismert folyóirat derék szerkesztője Uj vállalatu valóban hézag-pótló a „Kis müvész“ hivatva van — az általános nevelészeti elvek alapján — gyermek zeneirodalmunkat tökélyesiteni; a gyermek kedély uemesitése mellett szoktatás által zenei izlést honositani meg ifjuságunk kebelében. — Az első szám gazdag változatban: Pósa kepvelt ifjusági irónktól, továbbá Vörösmarty, Gyulay és Hetyey Gábor dalaiból ének- és zongorára zenesitve hoz igen sikerült darabokat. A „Kis müvész“ 12 füzetben jelenik meg. Előfizetés: egészévre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, egyes szám ára 50 kr. az előfizetési pénzek a szerző czimére, Dévára intézendők. — A vállalatot mélyen ajánljuk a müvelt szülők s a tanitók szives figyelmébe!

Budapesti Hirlap.

(Szerkesztők és laptulajdonosok: **Csukási József** és **Rákosi Jenő**.)

A **„Budapesti Hirlap“** ujévvel pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmult évek óriási haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a **„Budapesti Hirlap“** talán elfogultság nélkül mondhatja magáról, hogy övé az elsőség e korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkitünőbb európai sajtó magaslatára emelte. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a **„Budapesti Hirlap“** a müvelt magyar ujságolvasó közönség mandatariusa. E megbizatás óriási erkölcsi sulyával vesziink részt a vélemények harczában és a közdolgok intézésében. A **„Budapesti Hirlap“** döntő erővel müködött közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az uj események előkészitésében. A pártoktól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületes meggyőződésünktől diktált müködésünk akkor érte el legszebb jutalmát, a mikor minden igaz magyar ember a **„Budapesti Hirlap“**-ban kereste és találta a nemzeti ügyek legfáradhatatlanabb, legszivósabb és legvehemensebb védelmét.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a **„Budapesti Hirlap“** a jövőben is az maradjon, a mi volt. A legtisztább tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nemzeti eszme fajfentartó és államalkotó erővel érvényesiti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk magyaroknak a sovinizmus lelkesedésével, sőt türelmetlenségével szolgálni a nemzeti irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programmunk.

E programmunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmitől sem irtózik inkább, mint a szintelen és lelketlen kozmopolitaságtól, a hamisságokra és az elmék megtévesztésére alkalmas czifra jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunkat szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszti.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Ebbeli szándékunkban nem fog bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében pártatlanságunkat és elfogulatlanságunkat csak egy pillanatra is feladnók.

A szigoru objektivitás utját fogjuk követni a zsurnalisztika minden egyéb ágában. Az irodalom és müvészet kérdéseiben mint eddig, ugy ezentul is szigoruan mellőzni fogjuk a pajtáskodást és klikkszellemet. Közleményeink irodalmi szinvonalának előkelősége kezdettől fogva legfőbb gondunkat képezte. El is értük vele azt, hogy a **„Budapesti Hirlap“** a legkifogástalanabb magyarsággal irt ujság és mindenekfölött vezérczikkei és tárczái irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudositások és hirek dolgában a leggazdagabb és legmegbizhatóbb forrásokkal rendelkezünk. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tiszteletben tartásával a **„Budapesti Hirlap“** hü, szolgálatkész és lelkiismeretes házibarátja óhajt lenni minden magyar uri háznak.

Az előfizetés feltételei: Egész évre **14** frt, félévre **7** frt, negyedévre **3** frt **50** kr., egy hóra **1** frt **20** kr. Az előfizetések vidékről legczélszerübben postautalványnyal eszközölhetők következő czim alatt: **A „Budapesti Hirlap“ kiadó-hivatalának, IV. ker., kalap utcza 16. sz.** Az egész füredi évad alatt előfizetőink kivánságára a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

A **„Budapesti Hirlap“** jelenleg rendkivül érdekes két kötetes angol regényt közöl: **„DOKTOR KUPIDO“** irta Broughton Rhoda. E regénynek április hó 1-sejéig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az uj előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 8 frt 40 kr, 8 frt 50 kr. Kétszeres 7 frt 50 kr, 7 frt 70 kr Rozs 7 frt. 40 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 7 frt 60 kr. 8 frt — kr. Zab 8 frt — kr. 8 frt 10 kr. Kukoricza 5 frt 40 kr. 5 frt 60 kr. Bab 6 frt 50 kr, 6 frt. 80 kr. Lencse 7 frt — 7 frt 20 kr. Köles 4 frt. 50 kr. 4 frt 80 kr.

Nyilttér.*)

I.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 6.75.
per Meter — glatt und gemustert (circa 250C verschiden Farben u. Dessins) versendet roben- und stückweise zollfrei das **Fabrik-Depot G. Henneberg** (k. k. Hoflieferant.) **Zürich**. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

II.

Gazdasági kocsik, ekék- boronák, birkanyáj, vonómarhák stb. szabad kézből eladók **Arma-pusztán**, Nagy-Salló állomás.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget — a szerk.

Szesz-eladás.

Ezennel közhirré tétetik, miszerint a Léva uradalmi főbérnökség ezentul a szeszt törvény szerinti kisebb mennyiségben is jutányosan áruba bocsájtja és megfelelő biztositék mellett hitelezni is fog.

Bővebb értesitést ád az uradalmi főbérnökség központi irodája Léván, valamint a gyári intézőség Kálnán.

Léva, 1890. Márczius 22-én.

A Léva uradalmi főbérnökség.

4662/1889. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhirré teszi, hogy a lévai takarékpénztár végrehajtatónak **Veres István** nagy-sallói lakos végrehajtást szenvedő elleni 174 frt tőkekövetelés és jkai kielég. iránti végrehajtási ügyében ugy a végrehajtást szenvedő Veres Istvánnak a nagy-sallói 436. sz. tjkvben A I 1—5 rdsz. a. foglalt ingatlanban való osztatlan $^6/_{24}$ rész tulajdoni jutalékára 317 frtban továbbá az ugyanottani 485 sz. tjkvben A.I 5 rdsz. a. foglalt ingatlanban való osztatlan $^6/_{24}$ rész tulajdoni jutalékára az árverést 90 frtban azonban a nagy-sallói 436. sz. tjkvben B4 tétel a. feljegyzett kisajátitási jogtól feltételes joghatálylyal ezennel megállapitott kik. árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1890. évi április hó 24-ik napján d. e. 10 órakor** N.-Sallón mezőváros házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a nagy-sallói 436. sz. tjkvben A I 1—5 rdsz. a. foglalt ingatlannak $^6/_{24}$ része után 31 frt 70 kr. az ugyanottani 485 sz. tjkvben A I 5 rdsz. a. foglalt ingatlannak $^6/_{24}$ része után 9 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyamm számitott és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elöleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1889. évi decz. hó 27-ik napján.

A lévai kir. jbiróság mint tlkkvi hatóság.

Gyenes, kir. jbiró.

Árverési hirdetmény.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy lévai kir. jbiróság, 1890. évi 868 tlkvi sz. végzésével Levkovics és Káry s érdektársai felperesek részére **Lővinger F.** lévai lakos alperes ellen összesen 850 frt tőkék s járulékaik, és eddig összesen 106 frt — kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag Léván le és felülfoglalt és 430 frt 29 krra becsült rövid áru, rőfös kelme-, különféle bolti czikk-, berendezés-, házi butor stbből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek 932/890. tkvi sz. beküldését rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Léván alp. lakásán leendő eszközlésére 1890. év **márcz. 24-ik** napjának d. e. 8 órája határidőül kitüzetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok az 1881. évi LX .t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitüzött időben alp. lakásán elváratnak.

Egyuttal közzé tétetik, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra tulajdon, vagy elsőbbségi igényt tartanak, igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentsék, — mert különben a végrehtörv, 95. §-a kapcsában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasittatni.

Kelt Léván, 1890. év márcz. 13.

Tonhaiser József,
kir. birósági végrehajtó.

Utánzások ellen minta és jegygyel vedve.

Gyomorsó.

Schamuann Gyula

vidéki gyógyszerésztől **Stockerauban**

emésztési zavaroknál és gyomorbajok ellen vek óta kipróbált étrendi szer.

Kapható az osztrák magyar monarchia minden jónevü gyógyszertárában.

Egy doboz ára 75 kr,

Postaszétküldés legkevesebb két doboz vételénél utánvéttel.

Főraktár: SCHAUMANN GYULA
vidéki gyógyszertára **Stockerauban.**

Gyógyászati szaklapok véleményei e gyomorsó értékéről.

Wiener Medicinische Wochenschrift (Bécsi gyógyászati hetilap) 1878. 15. szám. A **Schaumann Gyula** ur **stockerau**i gyógyszertárából való gyomorsó egy oly szer, mely emésztési zavaroknál, a gyomor gyengeségénél annak hurutjainál, vagy ehez való hajlamoknál étvágytalanságnál stb. igen jó hatással bir és nemcsak étrendi s minden étkezésnél használandó, hanem leginkább gyógyászati szernek kell azt tekinteni. Annak összetétele, melyekben a legjobban kipróbált anyagok, köztük olyanok, melveknek nagyszerü hatása csak a legujabb korban lett köztudomásu — képviselve vannak, érthetövé teszi ama jó sikereket melyek annak alkalmazása által eléretnek. És mindenki, aki tudja, hogy éppen az emésztési zavarok mennyire befolyásolják az ember egészségi állapotát és mennyire lefogyasztják az egész testalkatot, el fogja ismerni egy ily szer fontosságát.

Wiener Medicinische Blätter (Bécsi gyógyászati lapok) 1878. 22. szám. „A stockerauai vidéki gyógyszertár tulajdonosa **Schaumann Gyula** gyógyszerész által készitett gyomorsó különösen idült gyomorhurutnál jön észszerüen alkalmazásba. Leginkább azon előnynyel bir az egyéb rosz emésztéseknél használt szerek felett hogy, könnyen élvezhető és hosszabb ideig vehető a nelkül, hogy ártana. Különösen rosz emésztéssel biró egyének részére ajánlatos.

Tudomásul: Megbizható vevőim és elárusitóim tudtomra adták, hogy itt ott a konkurrensek, akiknek fogalmuk sincs a gyomorsó összetételéről, minden érték nélküli szereket készitenek és az enyéimhez hasonló dobozokban elárusitják, amivel is kérem arra ügyelni, hogy a dobozokon az én aláirásom látható legyen. Schaumann Gyula.

Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy márczius hó 30-tól kezdve 8—10 napi tarózkodásra Budapesteről Lévára jövök, mely idő alatt minden a fogászat körébe eső ügyben a nagyérdemü közönség rendelkezésére állok, — **Foghuzást, fogtisztitást, fogtömést** (arany, ezüst, amalgam, cement anyagokkal) **fogak visszahelyezését és müfogak és fogsorok készitését**

jótállás mellett

mérsékelt áron eszközlök.

Rendelési hely: „Oroszlán"-fogadó emelet 9. ajtó alatt.
Rendelési idő: 10—12 d. e, és 3—½5-ig d. u.

Midőn magam a nagyérdemü közönség jóindulatába ajánlom, vagyok

Budapesten, 1890. márcz. 24. tisztelettel

MÉSZÁROS GYŐZŐ,
fogorvos.

Zöld-takarmány-prések

Blunt szabadalmr mindennemü takarmány conserválására,

azaz **az édesfü, lóhere, csalamádé és répalevél takarmányok nedve és zöldjének** fenntartására.

Hogy az ujkor legkimagaslóbb találmánya: a gyakorlatban

bebizonyult.

A mezőgazdaságnak a **legnagyobb hasznot** hajtja.

Bebizonyult

ama kelendőség által, melyet velük elértünk, ugyszintén számtalan fényes elismerés, hatósági és a mezőgazdaság terén elismert tekintélyek bizonyitványai által.

Általunk

700

darab adatott el egy év lefolyása alatt: **Németország és Ausztria-Magyarországban**, a mi legjobb bizonyitékát szolgáltatja annak, hogy mily fontossággal és haszonnal jár ennek megszerzése.

Ne mulasszuk el a takarmányt, különösen

répaleveleket

lepárolni, miután az utóbbi években alkalmazott kisérletek igazolják, hogy a répalevelek

kitünő téli takarmányul szolgálnak.

Használati utasitások, melyek sikerre vezetnek, valamint prospectusok, elismerések és bizonyitványok ingyen és bérmentve:

Mayfarth Ph. és társa gazdasági gépgyár **Bécs, II.,** Tabor-strasse 76. **Frankfurt a. M. és Berlin N.**

Egyedül javitott gyárosai a folytonosan és önmaguktól müködő emeltyü-nyomásra alkalmazott gépeknek **Blunt szabadalma.**

ÖLTÖNY-SZÖVETEK.

Peruvien és doszking a **főpapság** számára, szabályszerüleg előirt cs. és kir. **hivatalnoki egyenruha** szövetek, továbbá **hadastyán, tüzoltó-, tornász-urasági inasok** számára,
tekeasztal és játékasztal posztók, **Loden,**
vizmentes minőségü is,, **vadászkabátokra. Mosókelmek, utazó plaidek** 4—12 frtig stb. Mindez olcsóbban mint bárhol s a mellett **legjobb és legtartósabb minőségben.**

Stikarofsky János Brünnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó-raktára. **Minták** bérmentve. A t. szabómester urak résnére a legtartalmasabb s legszebb **mintakönyvek**. 10 frton felül való utánvételi megrendelések bérmentve. Állandó 200,000 frtot meghaladó raktáromban, valódi **világüzletemben** természetesen sok **maradék** gyül össze s mivel ezekről mintát küldeni lehetetlen, szivesen **visszafogadom** a megrendelt ilynemü maradékokat és vagy kicserélem azokat, vagy a pénzt küldöm vissza. Maradékok megrendelésénél szükséges, hogy a szin, hosszuság és ár megadva legyen.

Levelezek magyarul, francziául, németül, lengyelül, olaszul és csehül.

Fix fizetést

és proviziót adok azoknak, kik törvény által engedélyezett

sorsjegyeknek

részletfizetésre való eladását közvetiteni hajlandók.

Ajánlatok „Fixum" jel alatt e lap kiadóhivatalába kéretnek.

A KI NEM TUDJA,

hogy a sok hirdetett gyógyszer közül melyik **feleine meg leginkább** betegségének, az kérje azonnal levelező-lapon **Richter kiadóintézetétől Lipcsében,** a képekkel ellátott **„A Betegbarát"** czimü könyvecskét. A hozzá nyomtatott hálairatok bizonyitják, hogy a müvecskében foglalt **jó** tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még **a vágyva-vágyott gyógyulást** is hamar megtalálták. A könyv **ingyen** küldetik meg.

4819./1889. tkvi sz.

III. Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy özv. Melicher Terézia örökösei végrehajtatónak **Babinecz Mátyás és neje szül. Pszárszky Julianna** csejkői lakosok végrehajtást szenvedők elleni 70 frt tőkekövetelés és jár. kielégitése iránti végrehajtási ügyében ugy a végrehajtást szenvedő Babinecz Mátyásnak valamint a társtulajdonos Babinecz Imre és Babinecz Józsefnek a csejkői 5. sz. tjkvben A I 1 rdsz. a. foglalt közös ingatlanukra és az ott épült 3. össz. sz. lakházukra 202 frtban, az ugyanott A II. 1. rdsz. a. foglalt közös ingatlanukra és az ott épült 4, össz. sz. lakházukra 448 frtban, továbbá csupán a végrehajtást szenvedő Babinecz Mátyásnak az ugyanott A + 1 rdsz. a. foglalt szölő fekvőségben való osztatlan $^1/_3$ rész tulajdoni jutalékára 172 frtban az ugyanott A + 2 rdsz. a. foglalt szölőfekvőségben való osztatlan $^1/_3$ rész tulajdoni jutalékára 188 frtban, a végrehajtást Babinecz Mátyásnak a csejkői 250. sz. tjkvben A I 1 rdsz. a. foglalt ingatlanára 37 frtban, az ugyanottani 261. sz. tjkvben A I 1—10 rdsz. a. foglalt ingatlanban való $^2/_{15}$ rész osztatlan tulajdoni jutalékára 111 frtban, végre Babinecz sz. Pszárszky Juliannának a csejkői 353. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a. foglalt szölő fekvőségére az árverést 82 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1890. évi április hó 14-ik napján** d. e. 10 órakor Csejkő község biró házánál megtartandó nyilvános birói árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a csejkői 5. sz, tjkvaen A I 1 rdsz. a. foglalt ingatlan után 20 frt 20 kr. az ugyanott A II. 1 rdsz a. foglalt ingatlan után 44 frt 80 kr. az ugyanott A + 1 rdsz. a. foglalt szölő fekvőség $^1/_3$ része után 17 frt 20 kr. az ugyanott A + 2 rdsz. a. foglalt szölőfekvőség $^1/_3$ része után 18 frt 80 kr., a csejkői 250. sz. tjkvben A I 1 rdsz. a. foglalt ingatlan után 3 frt 70 kr. a csejkői 261. sz. tjkvben A I 1—10 rdsz. a. foglalt ingatlannak $^2/_{15}$ része után 11 frt 10 kr. végre a csejkői 353. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a. foglalt szölő fekvőség után 8 frt 20 krt o. é. készp. vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elöleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Léván, 1889. évi decz. hó 28-ik napján.

A lévai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Gyenes, kir. járásbiró.

---

648. 1890. sz.

Árverési hirdetmenyi kivonat.

Az ipolysagi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy feldmann Mihály végrehajtatónak **Bátovszky Márton** végréhajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járulékainak kielégitése iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén levő Alsó Prandorf község határában fekvő az alsó prandorfi 53 sz jkvben. Bátovszki Márton, ifj Gábrs Márton, Bátovszki Zzuzsanna, Bátovszki János, Bátovszki Katalin és kkoru Bátovszki György tulajdonául bejegyzett a 29 sz. ház, beltelek $^1/_8$ telek és megváltott irtványból álló I 1—7 sorsz. a. birtoknak Bátovszki Mártont illető egyfele ($^1/_2$) részére. — 434 frt b. a. II $^1/_8$ urb. telek és megváltott irtványból 1—8 sorsz. a. birtoknak ugyanőt illető egy fele ($^1/_2$) részére — 278 frt, valamint az ottani 491-sz. tjkvben Batovszki Márton, Batovszki Zsuzsanna, Batovszki János, Batovszki Katalin és kk. Batovszki György tulajdonául bejegyzett következő egész ingatlanukra u. m. c) + 1 sor. 198 hrsz. „na Laszkach" nevü kertre a beltelekben 2 frt, d) a + 2 sor. 213. hrsz. „na Laszkach" nevü szántóra 3 frt. e) a + 3. sor 1675 hrsz. „plieszki" szántóra 5 frt, f) a + 4. sor 1864 hrsz. „plieszki" nevü szőlőre 88 frt, g) a + 5. sor, 1907. hrszf „plieszki szőlőre 24 frt, h) a + 6. sor 1910 hrsz. „plieszki" szőlőre 108 frt és i) a + 7. sor 1913 hrsz. „plieszki" szántóra 10 frt — krban ezennel megáll kik. arban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatl. az 1890. évi **április hó 2-ik napján d. e.** 10 órakor Alsó-Prandorf község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 43 frtot, 28 frtot. 1 frtot, 1 frtot, 1 frtot, 9 frtot, 2 frtot, 11 frtot, illetve 1 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammi számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elöleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvszék, tkkvi hatóság.

Ipolyság, 1890. január 28.

Novotny István, kir. törvényszeki biró.

8888. I. 1890. szám.

Árverèsi hirdetmény.

A lévai kir. pénzügyigazgatóság által ezennel közhirré tétetik, hogy az irattárában felszaporodott, nélkülözhető iratok közül mintegy 20-25 méter mázsa egész- és félivekből és különböző nagyságu lajstromokból álló papir menynyiség a folyó évi **márcz. hó 26-án** délelőtt 9 óraker a kir. pénzügyigazgatóság 3-ik számu szobájában megtartandó nyilvános árverésen eladatik.

Kikiáltási ár méter mázsáuként 6 frt 10 kr.

Árverelni szándékozók az árverés alkalmával a kikiáltási ár 10%-át bánatpánz gyanánt letenni tartoznak.

Árverelni szándékozók a fent kitett helyen és időben való megjelenésre ezennel meghivatnak.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Léván, 1890. márcz. 16.

Batizy.

NYOMATOTT NYITRAI és TÁRSÁ-nál Léván. 1890